

На побережжі

Михайло Драй-Хмара

Жайворонить високий крилас,
А кругом – верболозі нетрі.
Метелик не прудкокрилий
Плутається в повітрі.

Любо йти на озера й луки:
В цю благодатну мить
Благословляють незримі руки
Тих, в кого серце болить.

Ніхто не нагонить іззаду,
І спереду не видно нікого.
Лози. Піски. Левади.
Я загубив дорогу.